

RODOLJUB.

Izhaja vsak četrtek ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Deželnozbornske volitve.

Slovenski kmet na Kranjskem je bil dne 12. septembra grdo tepen. Ta dan so se vršile volitve iz kmetijskih občin, ki volijo 16 deželnih poslancev. Zmagal je jeden sam napredni kmetijski kandidat, vsi drugi so propadli in izvoljeni so bili ljudje, katerim je Bog njihov žep in ki bodo delovali za farovško oblast in za farovško gospodstvo.

Za šest let je kranjski kmet zopet priklenjen na farovško verigo, on bo nosil tudi nasledke. Kakor si kdo postelje, tako potem leži in nam se zdi, da bodo kranjski kmetje prihodnjih šest let ležali na koprivah in se še preklicano kesali, da so izdali svoj stan in svojo narodnost ter glasovali z ožlindrano stranko.

Zmagal je samo Ivan Božič v idrijsko-vipavskem okraju. Škof in njegovi ožlindranci so delali na vse kriplje, da bi pridobili ta okraj. Duhovščina, ki se je že vsa zadnja leta pripravljala za ta boj, se je z zverinsko nasilnostjo vrgla v agitacijo, a vse je bilo zaman. Zmagala je kmetijska zavednost. Slava, trikrat slava zavednim idrijskim in vipavskim volilcem.

Tudi v logaško-postojnskem in krško-novomeškem okraju so se naši somišljeniki ponekod jako dobro držali, a bilo jih je premalo in tudi delalo se je tod in tam premalo.

Klerikalci vpijejo, da je ljudstvo govorilo, da je ljudstvo jim izkazalo zapanje. V resnici pa so zmagali z goljufigo, z nasilstvom, z lopovščinami, z zvižajo in z denarjem, zmagali, ker je naš kmet večinoma še neveden in poln vraž. Naš kmet še veruje, da more duhovnik koga zamaševati, da zna točo delati itd. in se ga vsled tega boji. Kadar bo kmet prišel do spoznanja, da je duhovnik samo njegov dobro, trikrat predobro plačan služabnik in drugega nič, tedaj se bodo tudi razmere obrnile na bolje.

Klerikalni krik naj nikogar ne oplaši. Četudi smo zmagali v jednom samem okraju, smo vendar dosegli v raznih okrajih jako lepe, častne manjšine. Te pričajo, da seme, ki ga je vsejala napredna stranka, padlo na rodovitna tla. Dozorelo pa bode.

Nadaljujmo začetno delo z vso vnemo. Delujmo na to, da bo ljudstvo začelo spoznavati resnico, da bo začelo spoznavati pogubnost farovškega gospodstva, ki tira ljudstvo v нравni, gospodarski in narodni propad in zjasnilo se bo tudi na Kranjskem, ki je najbolj črna mej vsemi avstrijskimi kronovinami. S klerikalci ni prijateljstva in ni sprave, boj s klerikalci se mora dobojevati in ne bo mu konca,

dokler ne bodo črne pijavke uničene. Vzlic klerikalni zmagi kličemo vsem zavednim kmetom: Veselo in neustrašno naprej.

Politični pregled.

Državni zbor bo sklican na dan 22. oktobra. Vlada upa, da bo mogoče plodonosno delovanje.

Značilno. V Krakovu je bila te dni volitev dež. poslanca. V tem boju je vsa katoliška duhovščina z vso silo delala za juda Horovica in proti katoličanu Rotterju. Horovic je milijonar, Rotter pa ne in to pojasnjuje vse. Na denar so farji tako kakor volk na ovco.

Amerika. Predsednik Združenih držav Mak Kinley je umrl vsled ran, katere mu je prizadel morilec Čolgoš. Farji bi radi to grdo hudodelstvo izkoristili, pa se ne upajo, ker je dokazano, koliko duhovnikov je učile umor vladarjev.

Dopisi.

Iz Žužemberka. V dveh številkah »Domoljuba« čisti in pere g. Žaubij sam sebe, ter se hvali, kako dober kristjan je on. A ob jednom odgovarja na dopis iz Žužemberka, ki ga je »Rodoljub« prinesel 1. avgusta. Ne vemo kaj, da je g. Žaubij čakal celih osemnajst dni predno je spisal sam sebi slab »recept«. Za sedaj si le nekoliko oglejmo Žaubijev dopis v »Domoljubu«. Milo za drago, zob za zob, to bode sedaj naš glas. Čemu dragi Žaubij pišeš, da se z dopisnikom ne baviš, da dopisniku ne odgovarjaš; pač pa le dobremu vernemu ljudstvu. A ti farovška ljubeznjivost, ti Žaubij ne odgovarjaš dopisniku, zakaj se baviš z njim v celem dopisu, ter se proti sredi in koncu z njim pogovarjaš ter ga nazivljaš prijateljsko s farovško navadno olikanostjo »ti«. Da, da ti nam ne odgovarjaš ker veš, da pišemo resnico, ter dobro veš, da nas z Liguorijansko moralno zabeljenim dopisom ne bodeš ločil od pravice. Zato praviš, da nam ne odgovarjaš in nam tudi odgovarjal ne bodeš, ker nam ne moreš, kajti resnico z lažjo pobijati je vse jedno težavno. Dobro, verno zabito ljudstvo ti bode že verjelo, ker drugače spustiš iz pekla najhujšega hudiča, da bi ti ugonobil neposlušne. Kako pa hoče verjeti drugo kot to kar bere, kajti ti Žaubij smeš brati »Rodoljuba«, (kaj ne, da ti ugaja?) da bi pa ljudstvo ga bralo, tega ne, ker bi resnico zvedelo. O tem drugikrat več. Žaubij, tega tudi ne bodeš utajil, da nisi govoril na leci začetkoma julija, da se pri volitvah za vero ne gre. To si govoril,

in ti lahko dokažemo. No, da je tukaj Liguorijanska morala na mestu, hočemo dokazati. Toraj: Žaubij piše, da če je katerikrat o volitvah mimogrede omenil, da ni nikdar priznal, da se pri volitvah čisto nič ne gre za vero. Dragi Žaubij! Smo li mi tako pričali, da se prav nič za vero ne gre? Mi smo pisali, da se pri volitvah za vero ne gre in tako si govoril če še ta čisto nič toliko in tolikokrat vmes tlačiš. Čisto nič to je pretveza, samo da si se lahko debelo zlagal. Kajti rekel si, da se gre le za dobro gmotno stanje. In to dobro gmotno stanje lahko rabiš za pretvezo čisto nič. Kaj te pa briga, kdo je slišal. Če si rekel, si rekel naj sliši kdor hoče. Rad bi zvedel tistega, ki je tako dobro slišal. Da, da, saj bi se ga morda lotil kot Ferjančič svojih vernih, za kar je zaslužil 2 meseca ričeta. Tebi pa če se ne bi udal bi se morda maščeval nad njim, kakor je farovška navada. O društvu pa sedaj čisto nič, kajti o tem bomo govorili pa drugikrat, morda bode tudi Žaubija zanimalo. Za sedaj bodi konec, vidimo se v kratkem. Da pa ne bodeš rekel, da sem se te zbal, povem, da ti ničesar ne ostanem na dolgu. Sedaj pa še tole: Kaj te briga osebnost kdo pošilja dopise? Bi se rad maščeval nad njim? Ali ni to dosti odkrito, da je odgovoren urednik podpisan. Mislim pa le, da se nihče ne bode skrival, ko bode navada, da se pod vsakim dopisom podpiše dopisnik, takrat se bode podpisal tudi dopisnik. Ali vsaj ko bode to v navadi v lažnjivem »Domoljubu«. Do tedaj se pa le bij po prsih in kaži da si se podpisal. Delaj na podpise pri »Domoljubu«. Da se vidimo.

Iz Bučke na Dolenjskem. Zadnjič so se pripeljali prečastiti knezoškof na Bučko na sv. birmo. Ko se kočija pri župnišču ustavi, hitro pristopi naš župan Alojzij Marušič in se usili, da pomore konje izprezati iz voza, ker se pa radi svoje neprilicne postave ni znal dobro sukati, mu odgovori ljubljanski spretni kočijaž: Prijatelj, gotovo Vi še niste videli konje sprezati. In župan je bil gotovo v skrbeh, da bi mu kučar ne dal še kako darilo. — Ko pa gredo g. knezoškof v šolo izpraševati mladino, so šli trije naši Bučeniški farovski pristaši tudi v šolo namreč, župan A. Marušič, Matija Jaklič in Franc Jan. Iz gole hinavščine so se predstavili v šoli pred duhovščino, češ, da bodo imeli nos, da smo prav goreči za poslušanje krščanskega nauka, žalibog, ako bi bilo treba katerim odgovoriti na g. škofa vprašanje, bili bi se začeli zvijati kakor bi bili zastrupljeni. Ako bi bili g. knezoškof vedeli kakšni vrli katoličani so ti trije klerikalci, kakor naš domači

g. župnik, bili bi rekli, v cerkvi vas nobeden leto za letom ne vidi pri krščanskem nauku, kako da se tukaj upate svoje hinavske obraze pokazati?

Iz Pečine pri Novem mestu. Dne 5. t. m. šel je naš gosp. župnik maševat v Dol. Stražo k podružnični cerkvi, komaj pa je službo božjo odpravil, obrnil se je proti vernemu ljudstvu in jih iz pred altarja nagovarjal naj mu prinesejo vsak svojo glasovnico podpisat. Podpisoval je v cerkovnikovi hiši ter čakal do $\frac{1}{2}$ 10 ure, da še kdo pride, ker pa ni bilo nobenega več videti da bi prišel, podal se je gosp. župnik sam od hiše do hiše, ter po celi vasi prosil naj mu dajo v podpis. Še celo po cesti je ljudi vstavljaj, ter jih k temu prigovarjal. Seveda vsi nunci in tretjeredniki dali so mu večinoma podpisat, posebno še zato, ker je g. župnik brezplačno podpisal, kar se pa vsakemu čudno zdi. Ker drugokrat se mu mora še vsak očenaš, ki ga za kacega ranjcega zmoli, 10 h. plačati.

Seveda zapisoval je ta dobri mož sploh Jožeta Dulerja, kateri je pa tako rekoč za ta posel malo sposoben farovski kimovec.

Zibika dne 16. t. m. Naš župan bode gotovo prišel v nebesa, ker je tako reven na duhu. Prav po nepotrebi je nas Zibičane osmešil pred svetom in nas razupil kot tolovaje s svojim pismom na predsednika »Slov. kmetskega društva za šmarski okraj«. Pisal je in svaril vrle kmete, da naj nikar ne pridejo v Zibiko, ker je ljudstvo razburjeno in se je bati, da bi se kaj zgodilo. To je res velika predrznost župana Matevža Fermeta. On, ki bi imel skrbeti za red in mir v občini, pa gre kaj takega pisat in še občinski pečat je pritisnil na to svoje neumno in vas Zibiške kmete sramotilno pismo. To je pa že preveč. Kdo bi si bil mislil, da je naš župan tak bedak. Najbrže on sam tako ni pisal pisma, marveč kdo drugi in on se je samo podpisal. Toda nam Zibičanom je znano, kako so duhovniki nasprotni »Slov. kmetskemu društvu« in tudi mi vemo zakaj. Duhovniki bi vedno radi, da bi kmet ostal neumen in da bi nikogar drugega ne poslušal, kakor njih. »Slov. kmetsko društvo« drami kmete in jim kaže, da po stari poti ne gre naprej. Kmet je bil dosedaj vedno le orodje v rokah drugih stanov, bil je ambos, po katerem so bili duhovniki in dohtarji s svojimi kladvi. Naj še enkrat kmet dobi kladvo v roke. Dobil pa je bode le, če se bode združil in če bode složen. Kmet mora s kmetom držati. To je nauk, katerega uči »Slov. kmetsko društvo«. In to je edini pravi nauk za kmeta. Tudi Zibičani spoznavamo koristi tega nauka in zato le želimo, da bo »Slov. kmetsko društvo« prav kmalu pri nas zborovalo. Zavedni Zibičani bodemo sami skrbeli za red. Kmetje le pridite k nam, da se bomo pogovorili o naših nadlogah in se zmenili, kako si hočemo pomagati. Našemu županu pa pravimo, da ga naj bode kot kmeta do dna srca sram, da nas sramoti pred svetom s svojimi pismi.

Iz gornjegrajskega okraja. Neki mariborski bog-oslovec se potika tukaj po krčmah in hujska ljudstvo proti učiteljstvu, češ, da je brezversko, da hoče križ iz šole odpraviti, in bogve, kaj še vse. Namen tega hujskanja je prozoren, kakor beli dan. A kljub satanskemu pri-

zadevanju, se imenovani najeti obrekovalec vendar z nikakoršnim uspehom hvalliti ne more, kajti mi poznamo učiteljstvo predobro in vemo, da je ono vedno delovalo, deluje in bo delovalo po naukih naše sv. vere! In Vignusni hujskač in obrekovalec, povejte nam le enega učitelja, ki bi deloval v šoli ali zunaj šole proti sv. veri in damo Vam tisoč kron a. v. nagrade. Če se drugega niste naučili v bogoslovju prvo leto, nego hujskati in obrekovati, potem je boljše za narod, da nikoli ne požete »Dominus vobiscum«! Takšen lump, ki že sedaj dela razpor med dvema stanovoma, ki sta prva poklicana narodu pripravljati boljšo bodočnost, ni vreden, da bi kedaj nosil ime: katoliški duhovnik.

Ako pa ne morete, ali ne smete opustiti Vašega zlobnega, lažnjivega naltolcevanja, tedaj bomo primorani, javnosti povedati Vaše celo ime, morebiti tudi vzrok, zakaj niste kot občeznan liberallec kakega družega poklica izvolili in za povrh še bomo dodali nekaj pikanterij iz Trbiža, — katerih vemo več, kakor Vam ljubo.

Vedite enkrat za vselej, da se napreden, svoboden kmet ne pusti več »farbat« od nikogar. Poštenje velja!

Domače in razne novice.

Deželnozbornska volitev. Pri današnji volitvi iz mest, katera imajo 8 poslancev, je bil resen boj v Idriji, v Kranju in Loki in v Trziču, Kamniku in Radovljici. V mestni skupini Kočevje-Ribnica, kjer je bil voljen nemški liberallec dr. Šepl, in v mestni skupini Postojna-Vrhnika-Lož, kjer je bil voljen kandidat narodnapredne stranke Fr. Arko, se klerikalci še kandidatov niso upali postaviti. V dolenskih mestih je bil voljen dr. Tavčar, v Ljubljani sta bila voljena naprednjaka Grasselli in Hribar, v Kranju in Loki je bil voljen naprednjak Ciril Pirce, v Kamniku Trziču in Radovljici pa naprednjak dr. Ferjančič. V Idriji je bila ožja volitev. Izid nam še ni znan.

Škoda po deževju. Skoro tri tedne je neprenehoma deževalo. Deževje je ponekod prouzročilo povodnji, povsod pa je velikanska škoda. Farji se pa za vse to niso zmenili, dokler niso bile volitve končane. Nobenemu ni bilo mari moliti za lepo vreme, kaj še, da bi bil priredil procesijo. Samo hujskali so, da so pomagali svojim ožlindranim kandidatom do zmage. Strašna škoda, ki jo je prouzročilo deževje, je kazen božja. Bog Vas je kmete kaznoval, ker niste imeli toliko poštenja in moštva v sebi, da bi se bili uprli strahovitemu pohujšanju, ki so ga delali duhovniki, ker ste Boga razžalili s tem, da ste pustili razpostaviti Najsvetejše za stranko, ki Boga v blato vlačí, za stranko, ki do grla tiči v goljufiji in v nečistosti. Da, kmetski možje, Bog Vas je udaril, ker ste se izneverili njegovim ukazom in poslušali slabe črnosuknježe, ne pa glasu pravice in poštenja. Zapisano stoji: gorje tistim, ki poslušajo zapeljivce, Vi ste jih poslušali in zato Vas je Bog kaznoval. Le žal, da trpe z Vami tudi pošteni in pametni.

Urednik „Slovenskega Gospodarja“ obsojen. Včeraj je stal pred porotnim so-

diščem v Mariboru duhovnik Anton Korošec, tožen radi prestopka proti javnemu redu in miru, kateri prestopek je storil s priobčenjem nekih notic, v »Slov. Gospodarju«. Zaradi teh notic, ki so bile naperjene proti ptujskim nemškim trgovcem in sploh proti ptujskim Nemcem, katerim se je tudi očitalo, da so užgali neko hišo, kjer bi se imela vršiti Slomšekova slavnost, je bil že meseca marca t. l. obsojen bivši odgovorni urednik »Slov. Gospodarja« A. Janša na 14 dni zapora. Janša je sedaj izdal, da je duhovnik Korošec spisal dotične notice. Korošec, ki je pravi urednik »Slov. Gospodarja«, je bil 12. septembra spoznan krivim in ga je sodišče obsodilo na šest tednov zapora in povrnitev vseh troškov.

Božičeva zmaga je ljubljanskega škofa, kakor sploh vso klerikalno gardo, strahovito raztogotila. Vse so storili, kar je bilo le mogoče, delati so prav po hudičevu, in vendar propadli. V ljubljanskih duhovniških krogih se govori, da je škof od jeze nad Božičevo zmago v svojem stanovanju tako grozovito razbijal, da se mu noben duhovnik ni upal pred oči. Sami tega seveda nismo videli, verjamemo pa, da je to popolnoma istina. Kdor je kdaj škofa videl, kako razbija po prižnici, tisti ne bo dvomil, da je v jezi zaradi Božičeve zmage metal stole po sobanah in razbijal zrcala.

„Stara ljubezen, če ne gori, pa tli.“ Marija Velkovrh, bivša kuharica župnika Mencingerja na Golem nad Igom, mi je pravila doslovno takole: »Jaz sem služila pri fajmoštru 26 let za kuharico, posodila sem jim tristo goldinarjev in svoj »lon« sem jim tudi pri njih puščala, ker so mi obetali, da bom dobro preskrbljena. Ko so fajmošter zboleli, so jih dali v Leonium, jaz pa še zdaj nisem nič dobila. Jaz sem šla večkrat k njim, kupila sem za kakšne 4 krajcarčke »češenje«, pa za par soldov češpelje, pa sem jim notri nesla, ker so to imeli radi. Enkrat so me pa »švestre« vprašale, po kaj hodim vedno notri, in kaj da imam vedno s gospodom. Jaz sem jim rekla, da imam od gospoda »en denar« dobiti, in da so gospod rekli, da bom dobila penzijo. Na to so pa rekle babe: Kakšen penzijo? Penzijo je za gospode ali pa za omožene gospe, vi pa niste omožena. Jest sem pa rekla: I za božjo voljo, saj sva bila 26 let skup, kakor mož in žena; ali je to kaj drugače? — No »drugbart«, ko sem notri prišla, sem pa gospodu povedala, kaj so mi babe rekle, no, nato sva pa »jeva« oba »vekat«. Potlej sem gospodu malo popravila na postelji. Ko sem jim dala roko, je ravno ena baba notri glavo utakniva, da naju je »zamerkov«, od tačas me pa nič več notri ne puste. Te »frdamane« babe pravijo, da sva se objemala pa kušvala. In potlej še pravijo, da vera peša. Saj lahko peša, ker zlodej tja nos »utika«, kjer bi ga treba ne bilo. Oh, saj jaz sama pravim, da ni na svetu prav nič več nič za verjet.« Tako mi je doslovno pravila bivša kuharica fajmoštra z Golega.

Klerikalni shod v Kamniku. V nedeljo so klerikalci imeli v Kamniku pri zaprtih vratih samo na svoje somišljenike omejen shod, pri katerem sta čestilec Najsvetejšega dr. Brejc in župnik Špendal, ki je v skupini Kamnik Trzič-Radovljica po milosti dr. Šusteršiča kandidat za poslanstvo. Brejc

se je zaletaval v dr. Tavčarja in v napredno stranko ter na debelo hvalil duhovnike, ker so ti njegovi reditelji in priganjači. Naravno je, da jih javno poveličuje, kar ga pa sicer ne ženira, da celo Najsvetejše javno zaničuje. Tudi bankerotno gospodarsko organizacijo je hvalil in mi se le čudimo, da ni Kamničanom obljubil konsuma. Značilno v njegovem govoru je bilo le to, da je obljubil, skrbeti (ali s Šusteršičem?), da se razdobi moč dr. Tavčarja v lastni stranki!! Ti uboga reva! Govor kandidata Špendala je bil tako plitev, da že dolgo ni bilo kaj tako plitvega čitati. Mož je imel pogum izreči, da je za podaljšanje železnice od Kamnika na Velenje. Menda si je mislil, da so Kamničanje že pozabili, na kako nečuvven način je klerikalna stranka hotela oškoditi mesto Kamnik, da je klerikalna stranka nasvetovala v drž. zboru, naj se spelje železniška zveza ne v Kamnik, ampak na Domžale in da so napredni poslanci ta iz hudobnosti in škodoželjnosti izviraajoči naklep preprečili. Tudi je imel župnik Špendal pogum farbat volilce, da preskrbi Kamniku kako srednjo šolo. Resnica je, da bi Kamnik zaslužil kak višji učni zavod, ali kaj, ko bodoča škofova gimnazija v Št. Vidu grozi oškodovati še gimnazijo v Kranju in se bodo za škofov zavod lovili učenci po celi Gorenjski, tako da za druga mesta ne bo dosti ostalo. Prepričani smo, da bodo zavedni kamniški meščanje dali jutri na provokatorične predznosti dr. Brejca in župnika Špendala primeren odgovor.

Tržaški škof Šterk, ki je 17. t. m. umrl, je bil rojen 28. novembra l. 1826. v Voloski. Dosegel je torej starost 74 let. Mašnik je postal leta 1853., kanonik v Trstu l. 1880., leta 1894. pa škof v Trstu. V časih narodnega preporoda je bil pokojnik tudi deželni poslanec hrvatske stranke. Kot škof je imel jako težko stališče. Ne dvomimo sicer, da je imel dobro voljo, biti Slovencem pravičen, tudi pokazal je zdaj in zdaj to dobro voljo, ali časih je tudi morda vsled pritiska od zgoraj in proti svojemu boljšemu prepričanju storil ukrepe, s katerimi je slovenstvo v Trstu hudo zadel.

Surov napad. V Kolovratu, v sodnem okraju litijskem, je 7 fantov s kamni in s poleni napadlo iz cerkve vračajoče se ljudstvo. Nekateri teh fantov so ljudem grozili z nožmi in nanje streljali iz revolverjev. Napadenci so večinoma zbežali v gozd in po ovirkah šli na svoja domovanja. Kolovrat je strogo klerikalna vas, katere »liberalna sodrga in njeno časopisje« ni moglo okužiti, ker tam ni nobenega liberalca in ne hodi tja ne en iztis »Slov. Naroda« ali »Rodoljuba«. Kolovrat je »katoliško-naroden« skoz in skoz — zato pa se ni čuditi, da se je zgodil tako surov, uprav tolovajski napad. Katoliško narodnjaštvo v zvezi z divjim ščuvanjem duhovščine rodi lepe sadove!

Tri milijone uši. Piše se nam: S kako nečuvveno sleparijo in nesramnostjo se je vršila volilna borba na Notranjskem, priča sledeča epizoda: Iz Vrbovega je prišel kmet v Il. Bistrico v gostilno. Razume se samo ob sebi, da je sedel med samimi liberalci, kajti v Il. Bistrici je bilo oddanih 62 glasov proti dvema za obče nam priljubljenega g. Ambrožiča in gosp.

Arkota. Dotični kmet iz Vrbovega je fanatičen klerikalec. Srdito je tolkel ob mizo in klel prav po krščansko: »Vi ste hudiči, vi liberalci, strela . . . Naš Fronc (kapelan Oranič) so drug mož, primojduška . . .« — »Pa kaj so vam dali vaš Fronc«, oglasil se je nekdo. — »Kaj, gromska strela«, rentočil je klerikalec, jezno vstal in sebe tolkel na prsa. »Naš Fronc so nam dali besedo, da dobimo za »gvišno« tri milijone goldinarjev, — a, vi hudiči, liberalci, ne dobite nič, trikrat nič . . .« »Tri milijone uši«, oglasil se je nekdo izmed gostov. Splošen smeh je sledil tej opazki, a kmet se ni dal motiti in razbijal v enomer po mizi. »Kaj boste vi! Mi jih pa le dobimo, mi — krilokalci.« Seveda so se gostje še bolj smejali, a kmet je pripoznal, da so klerikalci — krilokalci na izsušenem telesu našega zapeljanega kmetskega ljudstva.

Klerikalna zadruga v Šentvidu nad Ljubljano hoče od trgovskega ministrstva strojev, ki bi stali celih 18.000 kron. Ministrstvo se je obrnilo do deželnega odbora, da naj bi dežela prevzela 9000 kron za klerikalne šentvidske mizarje, dočim bi ministrstvo plačalo 9000 kron. Vrli katoliški mizarji pa so pogoreli, ker je deželni odbor omenjeni ogromni prspevek odklonil. Sedaj naj klerikalne »oblarje« tolaži Klanfarjev Tone ali pa škof ljubljanski, ki Šentvidčane s svojimi zavodi tako pogumno iz blata vleče!

Zaradi častikraje obsojena. Črnomaljska kaplana Zupančič in Florijančič, dva ljubljenska dičnega Bonaventure, sta črnomaljskemu obč. odboru kradla čast. V prvi instanci sta bila oproščena, pri prizivni obravnavi v Novem mestu pa sta bila spoznana kot kriva prestopka častikraje po § 488 kaz. zak. in obsojena vsak na 30 K globe in na povrnitev stroškov. Stroški dveh advokatov bodo veliki. Dr. Šusteršičeva pi sarna bo dobila kacijh 600 K. To sicer niso mačkine solze, a naši duhovniki imajo denarjev, da ne vedo kam ž njim. Katoliškemu advokatu se le dobro godi. Vedno pade na mastno stran!

Shod na Ponikvi. »Slov. kmetsko društvo za šmarski okraj« priredi v nedeljo dne 22. t. m. ob 3. uri popoldne v Podgoršekovi gostilni na Ponikvi javen društven shod. Na dnevnem redu so predavanja o živino, trto in vinoreji in o čebelarstvu, poročilo o zaupnem shodu deželnih poslancev v Mariboru in govor o položaju kmetov. Kmetje somišljeniki, pridite polnoštevilno na shod. Za red je preskrbljeno.

Podraški župnik Koller razkoračil se je v »Slovenec« z dne 11. t. m., da smo ga nesramno obrekovali piscoč, da je v pijanosti svete zakramente delil, ter trdi, da on vestneje svojo službo opravlja, kakor ga občina plačuje. Mi še enkrat ponavljamo, da je ta župnik nekega večera 2 otroka v pijanosti krstil in nekega bolnika s sv. popotnico prevedel. Ako ima pogum, naj nas toži, za dokaze nismo v zadregi. Tudi ga javno vprašamo, koliko vinarjev mu občina na zasluženih plači dolžuje? Drugače bo pa menda v prihodnje. Včeraj je namreč ta zelenček, ki je za reševanje vere tako vnet, v cerkvi oznanil, da poslej bode otroke samo še zjutraj takoj po maši krstil, in komur to ni prav, naj se na škofa pritoži. Mi razumemo, da je župnik Koller takoj po maši pred

nevarnostjo, da bi zopet zakramente v pijanosti delil, najvarnejši, ali za nas, ki ga plačujemo, ni to merodajno, razun če more našim ženam »narediti«, da bodo samo zjutraj pred mašo otroke rodile, kajti toliko spoštovanja do vere še imamo, da ne bomo dopustili, da bi nam babica otroke krstila, ako bi tekom dne oslabei in umrli. Prijatelj Koller, tukaj smo v Podragi, in ne na Babinem polji.

Prepir na grobu. Po vseh nemških listih kroži poročilo o škandaloznem slučaju, ki se je primeril v Št. Janžu pri Slovenjem gradu. Tam je umrla soproga nadučitelja g. Srabotnika, 28. avgusta je bil njen pogreb. Ta pogreb so vodili trije duhovniki: župnik Srabotnik (nadučiteljev brat), župnik iz Št. Petra in domači župnik iz Št. Janža. Ti trije duhovniki so se že pred pogrebom do dobra napili. V hiši žalosti, tik sobe, kjer je ležala pokojnica, so se ti trije duhovniki tako čudno zabavali, da je eden izmej njih imel krvavo roko in s krvjo zamazano štolo, ko se je začel pomikati spreved. Pri pogrebu so ti duhovniki stopali z negotovimi koraki in peli tako grozovito, da so se ljudje smejali. Na grobu se je unel mej njimi prepir, kdo da bo govoril. Domači župnik je hotel prvi govoriti, a župnik Srabotnik se je upiral, češ »Ti znaš en d . . .«. Na to sta oba začela vpiti, a končno je zmagal Srabotnik, ki je začel svoj nagrobni govor z lepimi besedami »Ko ti, moja Micka, ne znaš govoriti, bom pa jaz zate govoril«. Tretji župnik je bil mej tem odšel od groba, to isto je storila sestra župnika Srabotnika. Ko je bil govor končan, je župnik Srabotnik pozabil na blagoslov. Ko ga je drugi župnik na to opozoril, je dejal »Če misliš, naj pa bo«. Po zvršenem opravilu je župnik kacijh 20 korakov od groba slekel mašno obleko, jo dal cerkovniku in šel h gostilni, kjer je bilo vse polno ljudi, ter tam zijal v te radovedneže. Mnogi so se mu smejali, drugi pa so odšli, da bi jim ne bilo treba gledati tega škandala. Veliko nevoljo je obudilo tudi to, da so umrlo nadučiteljevo soprogo pokopali v tisti grob, v katerem počiva prva nadučiteljeva žena. Okrog jame so ležali ostanki krste in kosti prve žene in so se otroci prve žene zgražali, videvši ostanke svoje matere. O pijeteta!

Loterijske srečke.

Gradec, 14. septembra.	58, 53, 5, 69, 43.
Brno, 4. septembra.	46, 87, 49, 9, 83.
Dunaj, 14. septembra.	62, 9, 78, 16, 12.
Lino, 7. septembra.	83, 20, 19, 39, 66.
Praga, 11. septembra.	20, 72, 40, 53, 35.
Trst, 7. septembra.	90, 27, 70, 14, 55.

Zahvala.

Zahvaljujem se p. n. častitim gospodom volicem vipavsko-idrijskega okraja, ki so me sredi nasilstev in pritiska v najtežjem in nejednakem boju moško in neustrašeno počastili z zopetno izvolitvijo svojim deželnim poslancem; zahvaljujem se pa tudi vsem onim nevolilcem, ki so z redkim in požrtvovalnim trudom k častni zmagi pripomogli; prav posebno zahvalo dolžujem pa še našim ženam in dekletom, ki so pri večerni molitvi kakor pred hudo uro molile »še en očenaš, da bi Božič zmagal«, tako srčno in vroče, da jih je pravični Bog res uslišal!

V Podragi, dne 12 sept. 1901.

Ivan Božič
deželni poslanec.

Zahvala.

Častitim volilcem v sodnijskih okrajih Radovljica-Kranjska gora, kateri so 12. t. m. oddali za me svoje glasove ter me s tem počastili s svojim zaupanjem, izrekam svojo iskreno zahvalo!

Kakor črne vrane, ki se v mnogo številnih jatah vlačijo po našem polju ter nam delajo ogromno škodo, tako so se vsuli besni popje med neizobraženo in nezavedno ljudstvo ter je z ostudnimi lažmi in sleparijami gnali na volišče!

Odpri so nam oči, in prišel bode čas, ko bode dan, ko bode ljudstvo samo zapodilo te hinavske škodljivce ter bode samo podrlo na kup to gnjilo farško grdobijo!

V ta namen se bojimo neizprosno naprej, in pravični Bog nam bode pomagal.

V Mostah, dne 14. sept. 1901.

Ivan Čop.

Zahvala.

Čestitim naprednim volilcem belokranjskih občin!

Za izkazano mi zaupanje o priliki deželnozborskih volitev zahvaljujem se vsem čestitim gg. volilcem, ki so zame oddali glasove, posebno pa še volilcem Poljanske doline, Vrha, Gradaca, Gribelj, Zapudja in Bojanc.

Črnomelj, dne 13. septembra 1901.

Franc Šetina.

Zahvala.

Vsem čast. volilcem sodnih okrajev Kočevje, Ribnica in Vel. Lašče, kateri so mi pri deželnozborski volitvi izkazali svoje zaupanje in podpirali mojo kandidaturo, izrekam svojo najtoplejšo zahvalo. Ako pri sedanjih razmerah nismo dosegli zmage, naj nas to ne ovira tudi v prihodnje delovati za svohodo in napredek ljudstva, za pravico in resnico.

V Ribnici, dne 13. sept. 1901.

Fr. Višnikar.

Zahvala.

Čestitim narodnonaprednim volilcem notranjskih kmetskih občin!

Iskreno se Vam zahvaljujema za veliko zaupanje, katero ste nama skazali na dan deželnozborske volitve, ko ste oddali za naju tako veliko število glasov. Pod krinko katoličanstva se je prav nekrščansko zlorabljala zoper nas cerkvena moč in naša sveta vera, z nezaslišnim, sramotnim terorizmom se je hotelo odvzeti našemu deželanu vse prepričanje, vso značajnost in poštenost, odvzeti vso volilno pravico! Deloma se jim je to posrečilo; Vi pa ste ostali značajni, trdni in neupogljivi boritelji za svoje pravice, za pravično stvar. Taki ostanite tudi v bodoče!

Fr. Arko.

A. Ambrožič.

Kava (cikorija) in sladna kava

družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani

ki se dobi v vseh specialijskih prodajalnicah, in brez katere bi ne smela biti nobena slovenska hiša -- je najboljša primes k pravej bobovej kavi, katera jej daje dober okus in lepo barvo! -- Kupujte in zahtevajte povsod kavo družbe sv. Cirila in Metoda! ***

Tržne cene v Ljubljani

7. septembra 1901.

	K	v		K	v
Pšenica, 100 kg	17	80	Špeh povojen, kgr.	1	60
Rež, "	14	—	Surovo maslo, "	2	—
Ječmen, "	14	—	Jajce, jedno	—	6
Oves, "	16	—	Mleko, liter	—	20
Ajda, "	14	—	Goveje meso kgr.	1	28
Proso, "	18	—	Telečje " "	1	30
Koruza, "	13	—	Svinjsko " "	1	50
Krompir, "	4	60	Koštrunovo " "	—	80
Leča, lit.	—	20	Piščanec	1	30
Grah, "	—	50	Golob	—	40
Fižol, "	—	24	Seno, 100 kilo . . .	5	—
Maslo, kgr.	2	40	Slama, "	4	50
Mast, "	1	50	Drva trda, kiftr. . .	8	—
Špeh svež, "	1	30	" mekka, "	5	50

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

! Veliko denarja!

do 1000 kron na mesec

lahko pošteno zaslužijo osebe vsakterega stanu — (tudi kot postranski zaslužek).

Več se izve pod „Recl 118“ po anononi pisarni E. Kristoffik, Innsbruck. Poštno predalo 36. (847-35)

Najnižje cene. Največji izbor.

Skrbno izdelovanje.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg.

„Andropogon“

(Iznajditev P. Herrmann, Zgornja Poljskava)

je najboljša, vsa pričakovanja prekašajoča sredstvo za rast las, katero ni nikako sleparstvo ampak skozi leta z nenavadnimi uspehi izkušena in zajamčeno neškodljiva tekočina, ki zabrani izpadanje las in odstrani prahaje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrastle lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo naravno barvo. (2011-51)

Mnogoštevilna priznanja. Cena steklenice 3 K.

☛ Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele. ☛ Glavna zaloga in razpošiljatev v Ljubljani pri gospodu

Vaso Petričič-u.

V zalogi imata tudi gg. E. Mahr in U. pl. Trnkočzy v Ljubljani in g. A. Rant v Kranji. Preprodajalci popust.

Stanje hranilnih vlog: Rezervni zaklad
15 milijonov kron. nad 300.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mestnem trgu

zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4 od sto ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. (1856-3)

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Poštno-hranilnične sprejemnice se dobivajo brezplačno.